

mere, end man kunne have forventet af De Radikale.

Specielt på udlændingeloven er der sket en lang række stramninger. Jeg vil nævne nogle af dem, vi lægger megen vægt på, og som dels fremgår af lovforslaget, dels er udtryk for de indrømmelser, vi trods alt har fået: at tidsubegrænset opholdstilladelse ikke meddeles automatisk efter tre år; at retskravet på forældresammenføring ophæves; at indgåelse af ægteskab ikke giver selvstændigt opholdsgrundlag for asylsøgere; at der for indvandrere stilles forsørgelseskrav; at der føres løbende kontrol med, at forsørgelseskravet er opfyldt; at en opholdstilladelse kan inddrages, hvis ikke man opfylder forsørgelseskravet; at kursen mod proformaægteskaber skærpes; at straffen for menneskesmugling forhøjes; at udvisningsreglerne på grund af kriminalitet skærpes betydeligt, og at muligheden for tildeling af opholdstilladelse efter afslag på asyl indskrænkes.

Til gengæld har arbejdet i Retsudvalget også vist, at praksis er skredet, og det er af afgørende betydning, at det ikke sker igen. Det håber jeg ministeren er enig med mig i.

Om integrationsloven er vi jo enige i hovedsigtet. Vi har i årevis ønsket, at integrationen skulle overgå til kommunerne, og at der skal stilles krav til udlændingene. Vi synes, det er naturligt, at det er lokalsamfundet, der tager ansvaret for og drager omsorg for, at nyankomne udlændinge hurtigst muligt integreres. Vi finder det af afgørende betydning, at kommunerne har mulighed for selv at aftale fordelingen, og vi nærer forventning til, kommunerne også kan klare det uden Udlændingestyrelsens mellemkomst.

Det omstridte forslag om kravet om passende bolig som betingelse for familiesammenføring blev givet som et løfte til V og K, og det var opfyldelsen af et væsentligt ønske hos Venstre. Vi ser dette forslag ikke alene som et led i indvandrerpolitikken, men også som et bedre boligpolitisk redskab for kommunerne. Vi synes, det er helt rimeligt, at der stilles krav om passende bolig, når indvandrere vil familiesammenføres, og vi finder altså, det er meget vigtigt for kommunerne at have dette redskab. Det er ikke rimeligt, at kommunerne hele tiden skal ud og finde passende bolig til indvandrere, og at danskere dermed bliver sat ned i boligkøen.

Vi er stærkt utilfredse med, at det er lykkedes De Radikale at få droppet dette løfte, og at De Radikale i stedet for at begynde på en fornuftig

indvandrerpolitik har sat partitaktik over sagen. Jeg synes, De Radikale har demonstreret, at man vil tage flygtningene som gidsler. Det synes vi er forkasteligt. Vi vil gerne udtrykke vor afstandtagen fra denne fremgangsmåde.

Til gengæld ser vi bare til fra sidelinjen, hvordan det i den grad er lykkedes den radikale folketingsgruppe at udstille regeringens elendighed og ydmyge statsministeren og dermed styrke oppositionen. Både statsministeren og indenrigsministeren har sat megen prestige ind på, at de to udlændingelove vedtages med et bredt flertal som et nationalt kompromis. Ja, jeg har bemærket, at statsministeren i går gik så vidt, at han tryglede V og K om at være med til at stemme for det næstbedste. Jeg lægger i den opfordring fra statsministeren, at statsministeren selv er klar over, at det, regeringen nu møder op med, kun er det næstbedste. Jeg lægger i statsministerens bemærkninger, at statsministeren er enig med Venstre i, at det, at De Radikale fik tvunget det forslag, som indenrigsministeren lagde frem, ud af lovforslaget, virkelig har forringet den samlede udlændingepakke. Det er vi enige med statsministeren i.

Vi kunne have opnået noget bedre, hvis statsministeren havde slået i bordet, for det er jo statsministerens skyld, at vi i dag kun står med det næstbedste i forhold til det, vi havde aftalt med indenrigsministeren. Det må statsministeren da indrømme. Derfor er det også statsministerens ansvar, at vi i dag i Venstre må stemme anderledes, end vi havde planlagt i sidste uge.

Vi har overvejet, om vi skal stemme imod, for vi har forstået, at hvis vi stemmer imod, bliver indenrigsministeren på sin post. Det kunne da være et argument for at stemme imod – vi vil gerne beholde indenrigsministeren – men vi er alligevel nået et stykke videre i vore drøftelser.

Jeg har set, at Socialdemokratiets eget organ, Aktuelt, mener, at hvis vi siger ja, kan vi ikke mere kritisere administrationen af udlændingepolitikken. Jeg kan høre, at statsministeren også giver udtryk for utilfredshed med Aktuelt. Det er vi enige om. Det er nemlig en fatal misforståelse, for uanset hvad vi stemmer, vil vi føre nøje kontrol med administrationen af lovene, og vi vil bruge hver enkelt sag og hæve det op i et principielt plan for som lovgivende magt at føre kontrol med den udøvende magt. Det følger jo af det parlamentariske princip.

Vi har ofte hørt De Radikale bryste sig af, at de ønsker at formidle et bredt samarbejde hen over midten. I denne sag må man sige, at De